

Väljaandja: Riigikogu
Akti liik: seadus
Teksti liik: algtekst-tervikeltekst
Redaktsiooni jõustumise kp: 01.06.2004
Redaktsiooni kehtivuse lõpp: 06.01.2005
Avaldamismärge: RT I 2004, 41, 278

Välja kuulutanud
Vabariigi President
30.04.2004 otsus nr 628

Pakendiseadus¹

Vastu võetud 21.04.2004

1. peatükk ÜLDSÄTTED

§ 1. Seaduse reguleerimisala

(1) Käesolev seadus sätestab pakendile ja pakendi kasutamisele esitatavad üldnõuded, pakendi ja pakendist tekkivate jäätmete vältimise ja vähendamise meetmed, pakendi ja pakendijäätmete taaskasutussüsteemi korralduse ning vastutuse kehtestatud nõuete täitmata jätmise eest.

(2) Käesolev seadus hõlmab kõiki Eesti Vabariigis turule lastud kaupade pakendeid ja tekkinud pakendijäätmeid, olenemata sellest, kas need on kasutusel või tekitatud tööstuses, kaubandustegevuses, olmes, ametiasutustes või mujal ning olenemata kasutatud materjalidest.

(3) Käesolev seadus reguleerib pakendijäätmete käitlemist niivõrd, kuivõrd see on reguleerimata jäätmeseadusega (RT I 2004, 9, 52). Kui pakendile on kehtestatud teiste õigusaktidega nõudeid, mis käsitlevad ohutust, tervisekaitset ja transporti, kohaldatakse pakendiseadust nendest õigusaktidest tulenevate erisustega.

(4) Käesoleva seadusega ettenähtud haldusmenetlusele kohaldatakse haldusmenetluse seaduse (RT I 2001, 58, 354; 2002, 53, 336; 61, 375; 2003, 20, 117; 78, 527) sätteid, arvestades käesoleva seaduse erisusi.

§ 2. Pakend

Pakend on mis tahes materjalist valmistatud toode, mida kasutatakse kauba, toormest kuni valmiskaubani, hoidmiseks, kaitsmiseks, käsitsemiseks, kättetoimetamiseks ja esitlemiseks kogu tsükli vältel tootjast tarbijani. Pakendiks loetakse ka samal eesmärgil kasutatavad ühekorratooted.

§ 3. Pakendi liigid

(1) Pakendi liigid käesoleva seaduse tähenduses on järgmised:

- 1) müügipakend – lõppkasutajale või tarbijale müügikohas üleandmiseks ettenähtud müügiühiku osa;
- 2) rühmapakend – mõeldud teatud hulga müügiühikute rühmitamiseks müügikohas, sõltumata sellest, kas pakend müüakse koos kaubaga lõppkasutajale või tarbijale või kasutatakse seda vaid kauba käsitsemise lihtsustamiseks, kauba kaitsmiseks või esitlemiseks, kusjuures rühmapakendit on võimalik eemaldada toote omadusi muutmata;
- 3) veopakend – mõeldud teatud arvu kaubaühikute või rühmapakendis kaupade käsitsemiseks ja veoks, et vältida veol kauba füüsilisi kahjustusi, siia ei kuulu maantee-, raudtee-, mere- ja õhuveokonteinerid.

(2) Sõltuvalt pakendi taaskasutuskordadest on käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud pakendi liikide alaliigid järgmised:

- 1) korduskasutuspakend – mõeldud ja kavandatud läbima oma olelutsükli jooksul korduskasutussüsteemis vähemalt mitu käiku või ringi, sõltuvalt pakendi kasutusotstarbest, -võimalusest ja -kõlblikkusest;
- 2) ühekorrapakend – mõeldud üksnes ühekordseks kasutamiseks.

(3) Pakendimaterjali liigid on järgmised:

- 1) klaas;
- 2) plastik;
- 3) paber ja kartong, kaasa arvatud kihiline kartong;
- 4) metall;
- 5) puit;
- 6) muu materjal.

§ 4. Pakendijäätmed

Pakendijäätmed on mis tahes pakend või pakendimaterjal, mis on jäätmed jäätmeseaduse § 2 tähenduses, välja arvatud tootmisjäägid.

§ 5. Pakendi ja pakendijäätmete vältimine

Pakendi ja pakendijäätmete vältimine on nende koguse ja ohtlikkuse vähendamine keskkonnahoidlike toodete ja tehnoloogiate kaudu, pakendites ja pakendijäätmetes sisalduvate materjalide ja ainete osas kogu pakendi olelutsükli jooksul, alates pakendimaterjali ja pakendi valmistamisest kuni pakendi või selle käitlemise jääkide lõpliku kõrvaldamiseni.

§ 6. Pakendi korduskasutus

Pakendi korduskasutus on mis tahes toiming, mille käigus korduskasutuspakend täidetakse uuesti või kasutatakse pakendit algselt mõeldud otstarbeks, tehes seda turul leiduvate ning pakendi uuesti täitmist võimaldavate abitoodete abil või selliste abitoodete abita. Selline korduvalt kasutatud pakend muutub pakendijäätmeteks, kui ta ei kuulu enam korduskasutusele.

§ 7. Pakendijäätmete taaskasutus

(1) Pakendijäätmete taaskasutus on jäätmete taaskasutamine jäätmeseaduse § 15 tähenduses, arvestades käesoleva seaduse erisusi.

(2) Pakendijäätmete taaskasutus toimub pakendijäätmete ringlussevõtuna või energiakasutusena.

§ 8. Pakendijäätmete ringlussevõtt

(1) Pakendijäätmete ringlussevõtt on jäätmetes sisalduva materjali töötlemine tootmisprotsessis eesmärgiga kasutada materjali kas esialgsel või muul otstarbel, kaasa arvatud bioloogiline ringlussevõtt, kuid välja arvatud energiakasutus.

(2) Bioloogiline ringlussevõtt on pakendijäätmete biolagunevate osade aeroobne (kompostimine) või anaeroobne (metaankääritus) töötlemine kontrollitavates tingimustes ning mikroorganismide abil, mille tulemusena saadakse stabiliseeritud orgaanilised jääkmaterjalid või metaan. Prügilasse ladestamist ei loeta bioloogilise ringlussevõtu vormiks.

§ 9. Pakendijäätmete energiakasutus

Pakendijäätmete energiakasutus on põletuskõlbliku pakendimaterjali kasutamine energia tootmiseks pakendijäätmete otsesel põletamisel eraldi või koos muude jäätmetega, kasutades ära tekkinud soojuse.

§ 10. Pakendiettevõtja

Pakendiettevõtja on isik, kes majandus- või kutsetegevuse raames pakendab kaupa, veab sisse või müüb pakendatud kaupa.

§ 11. Majandustegevuses osaleja

Majandustegevuses osaleja on käesoleva seaduse tähenduses pakendiettevõtja, pakenditootja, isik, kes tarnib, toodab või töötleb pakendimaterjali, pakendiettevõtjate moodustatud taaskasutusorganisatsioon, pakendijäätmekäitleja ning haldusorgan.

§ 12. Vaba tahte leping

Vaba tahte leping on koostöökokkulepe, mis sõlmitakse Keskkonnaministeeriumi ja muu majandustegevuses osaleja vahel käesoleva seaduse rakendamiseks ning mis on avatud kõigile asjast huvitatud majandustegevuses osalejatele, kes soovivad lepingut täita. Vaba tahte lepinguga ei anta üle käesolevast seadusest tulenevaid kohustusi ja vastutust.

2. peatükk PAKENDILE ESITATAVAD NÕUDED

§ 13. Pakendi valmistamise ja kasutamise üldnõuded

(1) Pakend peab täitma oma otstarvet võimalikult väikese mahu ja massi juures, tagama vajaliku ohutus- ja hügieenitaseme, olema sobiv pakendatavale kaubale ja vastuvõetav tarbijale.

(2) Pakend peab olema kavandatud, valmistatud ja müüdud nii, et oleks võimalik selle korduskasutus või pakendijäätmete taaskasutus, sealhulgas ringlussevõtt, välistades pakendijäätmete või nende töötlemisel tekkivate jäätmete kõrvaldamisel ebasoovitava mõju keskkonnale.

(3) Pakend peab olema valmistatud nii, et pakendimaterjalis ja pakendi muudes koostisosades olevate ohtlike ainete sisaldus ja kahjulik toime oleks viidud tasemele, mis minimeeriks nende olemasolu heitmetes, tuhas või nõrgvees, kui pakend või tema käitlemise jäägid põletatakse või ladestatakse prügilasse.

(4) Korduskasutuspakendi suhtes rakendatakse üheaegselt järgmisi nõudeid:

1) pakendi füüsikalised omadused ja tehniline lahendus peavad võimaldama kavandatud arvu veo- ja kasutuskordi;

2) kasutatud pakendit peab olema võimalik töödelda vastavalt tervisekaitse- ja muudele ohutusnõuetele;

3) kui pakend ei ole enam korduskasutatav ja muutub jäätmeteks, peavad olema täidetud taaskasutatava pakendi kohta käesoleva paragrahvi lõikes 5 sätestatud nõuded.

(5) Taaskasutatava pakendi suhtes rakendatakse järgmisi nõudeid:

1) pakend, mille jäätmete taaskasutamine toimub materjali ringlussevõetuga, peab olema valmistatud viisil, mis võimaldab selle materjalist teatud osa ringlusse võtta ning kasutada müügikõlbliku kauba tootmisel, kusjuures ringlussevõetava materjali osakaal võib sõltuda pakendi valmistamiseks kasutatud materjalist;

2) pakendil, mille jäätmete taaskasutamise eesmärk on energiakasutus, peab olema minimaalne kütteväärtus, mis võimaldaks energiakasutuse optimeerimist;

3) pakend, mille jäätmeid taaskasutamise eesmärgil kompostitakse, peab olema bioloogiliselt lagunev, kuid see ei tohi takistada pakendijäätmete eraldi kogumist, kompostimist või nende käitlemiseks ettenähtud muid toiminguid;

4) biolagunev pakend peab olema valmistatud nii, et suurem osa selle jäätmete füüsikalisel, keemilisel, termilisel või bioloogilisel lagunemisel tekkivast kompostist laguneks süsinikdioksiidiks, biomassiks ja veeks.

§ 14. Raskmetallide sisaldus pakendis

(1) Raskmetallide plii, kaadmiumi, elavhõbeda ja kuuevalentse kroomi summaarne sisaldus pakendis ja pakendi koostisosades ei tohi ületada 100 milligrammi kilogrammi kohta.

(2) Käesoleva paragrahvi lõiget 1 ei kohaldata pakendile, mis on valmistatud niisugusest pliidi sisaldavast kristallklaasist, mida on nimetatud EÜ Nõukogu direktiivi 69/493/EÜ liikmesriikide kristallklaasialaste õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 326, 29.12.1969, lk 36) lisas 2.

(3) Käesoleva paragrahvi lõiget 1 ei kohaldata plastkastidele ja -alustele vastavalt Euroopa Komisjoni otsusele 1999/177/EÜ, millega kehtestatakse erandi tingimused plastkastide ja -aluste jaoks seoses pakendeid ja pakendijäätmeid käsitlevas Euroopa Parlamendi ja EL Nõukogu direktiivis 94/62/EÜ kehtestatud raskmetallide kontsentratsioonitasemetega (ELT L 056, 04.03.1999, lk 47–48), ning klaaspakendile vastavalt Euroopa Komisjoni otsusele 2001/171/EÜ, millega kehtestatakse erandi tingimused klaaspakendi jaoks seoses pakendeid ja pakendijäätmeid käsitlevas Euroopa Parlamendi ja EL Nõukogu direktiivis 94/62/EÜ kehtestatud raskmetallide kontsentratsioonitasemetega (ELT L 062, 02.03.2001, lk 20–21).

3. peatükk

PAKENDI JA PAKENDIJÄÄTMETE KOGUMISE JA TAASKASUTUSE KORRALDAMINE

§ 15. Kohaliku omavalitsuse organi kohustused pakendi ja pakendijäätmete kogumise ja taaskasutuse korraldamisel

(1) Kohaliku omavalitsuse organ määrab kindlaks oma haldusterritooriumil pakendi ja pakendijäätmete kogumisviisid ning sätestab need jäätmehoolduseeskirjas.

(2) Kohaliku omavalitsuse üksuse jäätmekavas käsitletakse eraldi pakendi ja pakendijäätmete kogumise ja taaskasutuse korraldust ning väljaarendamist ja seatud eesmärkide saavutamise meetmeid.

§ 16. Pakendiettevõtja kohustused pakendi ja pakendijäätmete kogumisel ja taaskasutamisel

(1) Pakendiettevõtja, välja arvatud isik, kes müüb pakendatud kaupa, peab oma pakendatud kauba ja sisseveetud pakendatud kauba pakendi ja sellest tekkinud pakendijäätmed koguma ja taaskasutama selliselt, et käesoleva seaduse §-s 36 sätestatud taaskasutuse sihtarvud oleksid täidetud, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud juhul, ning kandma sellest tulenevad kulud.

(2) Pakendiettevõtja, välja arvatud isik, kes müüb pakendatud kaupa, võib käesoleva paragrahvi lõikes 1 ja käesoleva seaduse §-s 24 nimetatud kohustused erandita üle anda ainult kirjaliku lepinguga ning ainult mittetulundusühingute seaduse (RT I 1996, 42, 811; 1998, 96, 1515; 1999, 10, 155; 23, 355; 67, 658; 2000, 55, 365; 88, 576; 2001, 56, 336; 93, 565; 2002, 53, 336; 2003, 88, 591) alusel pakendiettevõtjate asutatud ja keskkonnaministri akrediteeritud taaskasutusorganisatsioonile.

§ 17. Taaskasutusorganisatsiooni akrediteerimine

(1) Taaskasutusorganisatsiooni akrediteerimistaotlus esitatakse kirjalikult ühes eksemplaris keskkonnaministrile.

(2) Akrediteeringu saamiseks peab taaskasutusorganisatsioon vastama järgmistele tingimustele ja esitama käesoleva lõike punktides 1–6 nimetatud dokumendid:

1) taaskasutusorganisatsiooni eesmärk peab olema pakendi ja pakendijäätmete kogumise ja taaskasutamise korraldamine – esitada ametlikult kinnitatud põhikirja koopia;

2) esitada liikmete nimekiri;

3) omama majandustegevuses osalejatega kokkuleppeid, mis kinnitavad organisatsiooni võimet üleriigiliselt täita käesoleva seaduse § 16 lõikes 1, § 20 lõikes 2 ja §-s 36 sätestatud kohustusi – esitada pakendi kogujate, vedajate ja töötlejatega sõlmitud lepingute koopiaid;

4) omama tegutsemiseks vajalikke finantsvahendeid – esitada seda tõendav pangaväljavõte;

5) omama märki, mis näitab pakendiettevõtja kuulumist taaskasutusorganisatsiooni või pakendiettevõtja kohustuste üleandmist taaskasutusorganisatsioonile vastavalt käesoleva seaduse § 16 lõikele 2;

6) omama tegevuskava käesoleva seaduse § 16 lõikes 1 ja §-s 24 sätestatud pakendiettevõtjate kohustuste täitmise kohta – esitada tegevuskava koopia.

(3) Käesoleva paragrahvi lõike 2 punktis 6 nimetatud tegevuskava komponendid on:

1) kava, kuidas üleriigiliselt kaasatakse erinevad piirkonnad pakendi ja pakendijäätmete kogumissüsteemi;

2) finantsplaan, mis sisaldab investeeringute plaani ja selle finantseerimise allikaid;

3) pakendi ja pakendijäätmete käitlemisega seotud teenuste ostmisel esitatavad tingimused;

4) strateegia, kuidas kaasatakse teisi pakendiettevõtjaid taaskasutusorganisatsiooni;

5) taaskasutusorganisatsiooni ja pakendiettevõtja vahel sõlmitava lepingu näidis, kusjuures leping peab sisaldama pakendiettevõtja käesoleva seaduse § 16 lõikes 1 ja §-s 24 sätestatud kõigi kohustuste taaskasutusorganisatsioonile üleandmise tagamist, kohustuste täitmise tagamist taaskasutusorganisatsiooni poolt ja kulude hüvitamist, sealhulgas pakendiettevõtja poolt makstava tasu arvutamist;

6) meediaplaan lõppkasutaja ja tarbija teavitamiseks pakendi ja pakendijäätmete tagastamisvõimaluste ning kogumis- ja taaskasutussüsteemi kohta.

(4) Akrediteeritud taaskasutusorganisatsiooni ülesanne on tagada:

1) üleriigiline pakendi ja pakendijäätmete kogumine;

2) kogutud korduskasutuspakendi korduskasutus ja pakendijäätmete taaskasutus;

3) kõigile pakendiettevõtjatele võimalus liituda;

4) liitunud või vastavalt käesoleva seaduse § 16 lõikele 2 oma kohustused üleandnud pakendiettevõtjate tasu võrdsetel alustel kogumine vastavalt nende pakendatud kauba ning nende sisseveetud ja müüdü pakendatud kauba pakendijäätmete kogusele;

5) pakendi ja pakendijäätmete käitlemisega seotud teenuse ostmise konkurentsi alusel;

6) liitunud või vastavalt käesoleva seaduse § 16 lõikele 2 oma kohustused üleandnud pakendiettevõtjate ning pakendi ja pakendijäätmete kogumise ja taaskasutamisega seotud andmete kättesaadavus Keskkonnaministeeriumile ja järelevalve õigust omavale isikule.

(5) Keskkonnaminister teeb akrediteerimise otsuse 63 päeva jooksul, arvates taotluse saamisest.

(6) Taaskasutusorganisatsiooni ei akrediteerita, kui:

1) taaskasutusorganisatsioon ei vasta käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud tingimustele;

2) on esitatud valeandmeid või tegelikkusele mittevastavaid andmeid.

(7) Kui akrediteeritud taaskasutusorganisatsioon ei suuda osaliselt või täielikult täita temale käesoleva paragrahvi lõikes 4 pandud ülesandeid, võib keskkonnaminister tunnistada akrediteerimise otsuse kehtetuks.

§ 18. Pakendikomisjon

(1) Pakendikomisjoni ülesanne on koordineerida pakendiseadusest tulenevate eesmärkide saavutamist, olles keskkonnaministrile nõuandev organ pakendi- ja pakendijäätme poliitika kujundamisel ning taaskasutus-organisatsiooni akrediteerimisel.

(2) Pakendikomisjoni moodustab keskkonnaminister asjaomaste ministriumide, kohalike omavalitsuste, Keskkonnainspeksiooni, Tarbijakaitseamet, Tervisekaitseinspeksiooni, Veterinaar- ja Toiduameti, pakendiettevõtjate, keskkonnaorganisatsioonide ja jäätme käitluse erialaliitude esindajatest ning eriala asjatundjatest.

4. peatükk

MAJANDUSMEETMETE RAKENDAMINE

§ 19. Majandusmeetmed

Pakendi ja pakendijäätmete kogumis- ja taaskasutussüsteemi toimimiseks rakendatakse majandusmeetmetena pakendi tagasivõtmise kohustust, tagatisraha ja pakendiaktsiisi.

§ 20. Pakendi tagasivõtmine

(1) Pakendiettevõtja on kohustatud tasuta tagasi võtma oma kauba veo- ja rühmapakendi.

(2) Pakendiettevõtja on kohustatud lõppkasutajalt või tarbijalt tasuta tagasi võtma müüdud kauba müügipakendi ja -pakendijäätmed müügikohas või korraldama selle lepingu alusel vahetus läheduses asuvas teises müügikohas, teavitades sellest võimalusest müügikohas nähtavale kohale seatud ja arusaadava kirjaliku teatega. Tagasivõtmise nõue hõlmab vaid pakendit, mille tüüp, kuju ja suurus vastavad selles müügikohas müüdava kauba pakendile ja selle kauba müüja poolt üleantava kauba pakendile.

(3) Postimüügiga tegelev pakendiettevõtja peab teavitama lõppkasutajat ja tarbijat tema õigusest tagastada pakend ja pakendijäätmed kauba üleandjale.

(4) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1–3 sätestatud kohustused võib pakendiettevõtja üle anda ainult liitudes või sõlmides lepingu taaskasutusorganisatsiooniga, välja arvatud lõikes 2 nimetatud pakendi tagasivõtmise kohustus isiku poolt, kes müüb tagatisrahaga pakendisse pakendatud kaupa lõppkasutajale ja tarbijale.

(5) Pakendiettevõtja on kohustatud vältima liigiti kogutud või pakendimaterjalide kaupa sorteeritud tagasivõetava pakendi ja pakendijäätmete segunemist teiste jäätmete või pakendimaterjalidega.

(6) Pakendiettevõtja on kohustatud tagama lõppkasutajale ja tarbijale oma ohtlike aineid sisaldavate pakendite ja pakendijäätmete tagastamisvõimalused, arvestades jäätmeseaduses ja kemikaaliseaduses (RT I 1998, 47, 697; 1999, 45, 512; 2002, 53, 336; 61, 375; 63, 387; 2003, 23, 144; 51, 352; 75, 499; 88, 591) ning nende alusel kehtestatud õigusaktides sätestatud käitlemise nõudeid.

§ 21. Tagatisraha

(1) Pakendile määratakse tagatisraha ehk pant, mis on ühe müügiühiku hinnale lisatud pakendit väärtustav tasu ühe pakendi eest.

(2) Tagatisraha kehtestatakse õlle, vähese etanoolisisaldusega alkoholise joogi ja karastusjoogi käesoleva lõike punktides 1 ja 2 nimetatud korduskasutuspakendile:

- 1) klaaspakend;
- 2) plastpakend.

(3) Tagatisraha kehtestatakse õlle, vähese etanoolisisaldusega alkoholise joogi ja karastusjoogi käesoleva lõike punktides 1–3 nimetatud ühekorrapakendile:

- 1) klaaspakend;
- 2) plastpakend;
- 3) metallpakend.

(4) Käesoleva paragrahvi lõigetes 2 ja 3 nimetatud õlut ja vähese etanoolisisaldusega alkoholset jooki mõistetakse alkoholiseaduse (RT I 2002, 3, 7; 63, 387; 2003, 2, 17; 88, 591; 2004, 13, 86; 18, 131) tähenduses ja karastusjooki pakendiaktsiisi seaduse (RT I 1997, 5/6, 31; 1999, 54, 583; 2000, 59, 381; 2001, 88, 531; 2003, 88, 591; 2004, 24, 165) tähenduses.

(5) Keskkonnaminister kehtestab tagatisraha suuruse määрусega.

(6) Tagatisraha ei saa olla väiksem kui 0,5 krooni.

(7) Tagatisraha suurus peab olema muutumatu kalendriaasta jooksul.

(8) Tagatisrahas ei sisaldu pakendi ja pakendijäätmete tagasivõtmise ning selle korraldamisega seotud kuludid.

(9) Tagatisrahaga pakendi müümisel avaldatakse tagatisraha suurus, arvestades tarbijakaitse seaduse (RT I 2004, 13, 86) §-s 7 sätestatud nõudeid.

(10) Tasutud tagatisraha tagastatakse, kui lõppkasutaja või tarbija viib vastavalt käesoleva seaduse §-s 20 sätestatud pakendi, millele on kehtestatud tagatisraha, kauba müügikohta või selle vahetus läheduses selleks ettenähtud kohta.

(11) Pakendiettevõtja peab tagama, et kehtestatud tagatisraha oleks lisatud pakendatud kauba hinnale kogu müügitsükli kestel ja tagasiarveldused tehakse iga tagastamistehingu käigus.

§ 22. Pakendiaktsiis

Pakendiaktsiisi seadusega sätestatakse pakendiaktsiisiga maksustatavad pakendid ja neile vastavad aktsiisimäärad.

5. peatükk

PAKENDI MÄRGISTAMINE

§ 23. Pakendi märgistamine

(1) Pakendi puhul, millele on kehtestatud tagatisraha, kannab pakendiettevõtja, välja arvatud isik, kes müüb pakendatud kaupa, tagatisraha suuruse kas pakendile või etiketile.

(2) Kui pakendil, millele on kehtestatud tagatisraha, puudub tagatisraha suuruse märgistus või see ei ole pakendil või etiketil selgelt nähtav ja loetav, kuulub pakend tagasivõtmisele käesoleva seaduse §-s 20 sätestatud korras, kuid selle pakendi eest ei tagastata tagatisraha.

(3) Pakendi ja pakendijäätmete kogumise, korduskasutuse ja taaskasutuse lihtsustamiseks võib pakendiettevõtja kanda pakendile või etiketile:

1) taaskasutusorganisatsiooni kuulumise märgistuse;

2) pakendimaterjali iseloomustava märgistuse vastavalt Euroopa Komisjoni otsusele 97/129/EÜ, millega vastavalt Euroopa Parlamendi ja EL Nõukogu direktiivile 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta kehtestatakse pakendimaterjalide identifitseerimissüsteem (ELT L 050, 20.02.1997, lk 28–31);

3) muid andmeid, mida pakendiettevõtja vajalikuks peab ja mis ei ole vastuolus seadusega ega raskenda põhiteksti mõistmist.

(4) Pakendile ja etiketile kantav märgistus peab olema selgelt nähtav, kergesti loetav, kulumiskindel ja püsiv, kaasa arvatud ka siis, kui pakend on avatud.

(5) Kauba müük pakendis, millel puudub käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud nõuetekohane märgistus, on keelatud.

(6) Keskkonnaminister kehtestab tagatisraha suuruse märgid, arvestades taaskasutusorganisatsiooni ettepanekut.

6. peatükk

PAKENDIALANE TEABESÜSTEEM

§ 24. Pakendi ja pakendijäätmete arvestuse pidamine

(1) Pakendi tootja, tühja pakendi sisse- ja väljavedaja, pakendijäätmekäitleja ja pakendiettevõtja, välja arvatud isik, kes müüb pakendatud kaupa, on kohustatud pakendimaterjali liikide kaupa pidama regulaarset arvestust:

- 1) toodetud pakendi ja pakendatud kauba pakendi massi kohta;
- 2) sisse- ja väljaveetud tühja pakendi ning pakendatud kauba pakendi massi kohta;
- 3) korduskasutuspakendi massi kohta;
- 4) sisse- ja väljaveetud käideldud pakendijäätmete massi kohta;
- 5) raskmetallide sisalduse kohta pakendis ja pakendi koostisosades.

(2) Isik, kes müüb pakendatud kaupa, on kohustatud pakendimaterjali liikide kaupa pidama regulaarset arvestust väljaveetud pakendatud kauba pakendi kohta.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud arvestuse algdokumente ja nende alusel koostatud koondandmeid säilitatakse vähemalt seitse aastat.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud isik on kohustatud vähemalt üks kord aastas esitama oma pakendi ja pakendijäätmetega seonduva tegevuse auditeeritud andmed pakendiregistrisse kandmiseks.

§ 25. Pakendiregister

(1) Pakendiregister on riiklik register andmekogude seaduse (RT I 1997, 28, 423; 1998, 36/37, 552; 1999, 10, 155; 2000, 50, 317; 57, 373; 92, 597; 2001, 7, 17; 17, 77; 2002, 61, 375; 63, 387; 2003, 18, 107; 26, 158) tähenduses, kuhu koondatakse ning kus hoitakse ja töödeldakse Eestis toodetud, Eestisse sisseveetud ja Eestist väljaveetud pakendi ja pakendatud kauba pakendi, pakendi korduskasutuse, pakendijäätmete käitlemise, pakendijäätmete sisse- ja väljaveo andmeid ning pakendis ja pakendijäätmetes raskmetallide sisalduse andmeid.

(2) Pakendiregistri asutab ja selle põhimääruse kehtestab Vabariigi Valitsus andmekogude seaduses sätestatud korras.

(3) Pakendiregistrisse kantavad andmed, nende esitamise kord, registrikaardi vormid ja rahvusvahelistest kohustustest tulenev andmete edastamise kord kehtestatakse pakendiregistri põhimääruses.

(4) Pakendiregistri vastutav töötaja on Keskkonnaministeerium.

(5) Pakendiregistri vastutaval töötajal ja Keskkonnainspeksioonil on õigus tutvuda käesoleva seaduse § 24 lõikes 1 nimetatud arvestuse algdokumentide ja nende alusel koostatud koondandmetega.

7. peatükk

JÄRELEVALVE

§ 26. Järelevalve

(1) Järelevalve käesoleva seaduse nõuete täitmise üle toimub keskkonnajärelevalve seadusega (RT I 2001, 56, 337; 2002, 61, 375; 99, 579; 110, 653; 2003, 88, 591) ja tarbijakaitse seadusega sätestatud korras.

(2) Pakendiettevõtjale käesolevas seaduses pandud kohustuste täitmist kontrollivad Keskkonnainspeksioon, Tarbijakaitseamet, Tervisekaitseinspeksioon ning Veterinaar- ja Toiduamet.

8. peatükk

VASTUTUS

§ 27. Pakendi valmistamise ja kasutamise nõuete täitmata jätmine

(1) Pakendi valmistamise ja kasutamise nõuete täitmata jätmise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 50 000 krooni.

§ 28. Pakendi raskmetallide sisalduse piirangute eiramine

- (1) Pakendi raskmetallide sisalduse piirangute eiramise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.
- (2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 50 000 krooni.

§ 29. Pakendijäätmete taaskasutamise kohustuse täitmata jätmine

- (1) Pakendijäätmete taaskasutamise kohustuse täitmata jätmise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.
- (2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 50 000 krooni.

§ 30. Pakendi ja pakendijäätmete tagasivõtmise kohustuse täitmata jätmine

- (1) Pakendi ja pakendijäätmete tagasivõtmise kohustuse täitmata jätmise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.
- (2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 50 000 krooni.

§ 31. Nõuetekohase märgistusega pakendis kauba müük

- (1) Nõuetekohase märgistusega pakendis kauba müügi eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.
- (2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 50 000 krooni.

§ 32. Pakendi kohta andmete esitamise korra rikkumine

Pakendi kohta andmete esitamata jätmise või valeandmete esitamise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 50 000 krooni.

§ 33. Menetlus

(1) Käesoleva seaduse §-des 27–32 nimetatud väärtegude menetlemisel kohaldatakse karistusseadustiku (RT I 2001, 61, 364; 2002, 86, 504; 82, 480; 105, 612; 2003, 4, 22; 83, 557; 90, 601; 2004, 7, 40) üldosa ja väärteomenetluse seadustiku (RT I 2002, 50, 313; 110, 654; 2003, 26, 156; 83, 557; 88, 590) sätteid.

(2) Käesoleva seaduse §-des 27–32 nimetatud väärtegude kohtuväline menetleja on:

- 1) Keskkonnainspeksioon;
- 2) valla- ja linnavalitsus.

(3) Käesoleva seaduse §-des 27, 28 ja 31 nimetatud väärtegude kohtuväline menetleja on:

- 1) Tervisekaitseinspeksioon;
- 2) Tarbijakaitseamet.

9. peatükk RAKENDUSSÄTTED

§ 34. Käibemaksuseaduse muutmine

Käibemaksuseaduses (RT I 2003, 82, 554) tehakse järgmised muudatused:

- 1) paragrahvi 11 täiendatakse lõikega 7 järgmises sõnastuses: « (7) Sellise korduskasutuspakendi, millele on pakendiseaduse (RT I 2004, 41, 278) alusel määratud tagatisraha ja mis on maksukohustuslasele kalendriaasta jooksul tagastamata, käive loetakse tekkinuks 31. detsembril. Käibe suurus võrdub kalendriaasta jooksul kasutamata korduskasutuspakendite summaarse tagatisrahaga. »;
- 2) paragrahvi 12 lõike 1 esimene lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt: «Kauba maksustatava väärtuse, kauba ühendusesisese soetamise ja saadava teenuse maksustava väärtuse moodustavad kauba või teenuse müügihind ning muud summad, mis tuleb kauba ostjal, teenuse saajal või kolmandal isikul seoses kauba soetamise või teenuse saamisega maksta kauba müüjale või teenuse osutajale, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõigetes 3–7 ja 10–12 nimetatud juhtudel. »;
- 3) paragrahvi 12 täiendatakse lõigetega 11 ja 12 järgmises sõnastuses: « (11) Kauba maksustatava väärtuse hulka ei arvata käesoleva seaduse § 11 lõikes 7 nimetatud korduskasutuspakendi maksumust.
- (12) Kauba maksustatava väärtuse hulka ei arvata pakendiseaduse alusel pakendile määratud tagatisraha. »;
- 4) paragrahvi 36 lõiget 1 täiendatakse punktiga 5 järgmises sõnastuses: « 5) pidama käesoleva seaduse § 11 lõikes 7 nimetatud korduskasutuspakendiga seotud tehingute arvestust ning säilitama korduskasutuspakendit puudutavat dokumentatsiooni vähemalt seitse aastat. »

§ 35. Tarbijakaitseaduse muutmine

Tarbijakaitseaduse (RT I 2004, 13, 86) § 7 lõige 8 tunnistatakse kehtetuks.

§ 36. Taaskasutamise sihtarvud

(1) Alates 2004. aasta 1. maist peab pakendiettevõtja, välja arvatud isik, kes müüb pakendatud kaupa, tagama oma pakendatud kauba ja sisseveetud pakendatud kauba pakendijäätmete taaskasutamise järgmises ulatuses:

- 1) pakendijäätmete kogumassist vähemalt 50 protsenti aastas;
- 2) pakendijäätmete kogumassist ringlussevõtuna vähemalt 25 protsenti aastas ja iga pakendimaterjali liigi kogumassist vähemalt 15 protsenti aastas.

(2) Alates 2010. aasta 31. detsembrist peab pakendiettevõtja, välja arvatud isik, kes müüb pakendatud kaupa, tagama pakendijäätmete taaskasutamise järgmises ulatuses:

- 1) pakendijäätmete kogumassist vähemalt 60 protsenti aastas;
- 2) pakendijäätmete kogumassist ringlussevõtuna vähemalt 45 protsenti aastas ja iga pakendimaterjali liigi kogumassist vähemalt 15 protsenti aastas.

§ 37. Tagasivõtmise kohustus

Käesoleva seaduse §-s 20 sätestatud pakendi tagasivõtmise kohustus ja § 30 jõustuvad 2005. aasta 1. jaanuaril.

§ 38. Tagatisraha kehtestamine

Käesoleva seaduse § 21 jõustub 2005. aasta 1. jaanuaril.

§ 39. Pakendiregister

Käesoleva seaduse § 25 lõikes 1 nimetatud registrina käsitletakse pakendiseaduse (RT I 1995, 47, 739; 1997, 53, 836; 2002, 53, 336; 61, 375; 63, 387; 2003, 88, 591; 2004, 2, 6) § 15 lõike 1 alusel asutatud registrit seni, kuni registrit ei ole asutatud käesoleva seaduse § 25 lõike 2 alusel.

§ 40. Pakendiseaduse kehtetuks tunnistamine

Pakendiseadus (RT I 1995, 47, 739; 1997, 53, 836; 2002, 53, 336; 61, 375; 63, 387; 2003, 88, 591; 2004, 2, 6) tunnistatakse kehtetuks.

§ 41. Seaduse jõustumine

Käesolev seadus jõustub 2004. aasta 1. juunil.

Riigikogu aseesimees Toomas SAVI

¹ Euroopa Parlamendi ja EL Nõukogu direktiiv 94/62/EÜ pakendi ja pakendijäätmete kohta (ELT L 365/10, 31.12.1994); EÜ Nõukogu direktiiv 75/442/EMÜ jäätmete kohta (EÜT L 194, 25.07.1975, lk 39–41); Euroopa Komisjoni 28. jaanuari 1997. a otsus 97/129/EÜ, millega vastavalt Euroopa Parlamendi ja EL Nõukogu direktiivile 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta kehtestatakse pakendimaterjalide identifitseerimissüsteem (ELT L 050, 20.02.1997, lk 28–31); Euroopa Komisjoni 8. veebruari 1999. a otsus 1999/177/EÜ, millega kehtestatakse erandi tingimused plastkastide ja -aluste jaoks seoses pakendeid ja pakendijäätmeid käsitlevas Euroopa Parlamendi ja EL Nõukogu direktiivis 94/62/EÜ kehtestatud raskmetallide kontsentratsioonitasemetega (ELT L 056, 04.03.1999, lk 47–48); Euroopa Komisjoni 19. veebruari 2001. a otsus 2001/171/EÜ, millega kehtestatakse erandi tingimused klaaspakendi jaoks seoses pakendeid ja pakendijäätmeid käsitlevas Euroopa Parlamendi ja EL Nõukogu direktiivis 94/62/EÜ kehtestatud raskmetalli kontsentratsioonitasemetega (ELT L 062, 02.03.2001, lk 20–21); Euroopa Komisjoni 3. veebruari 1997. a otsus 97/138/EÜ, millega vastavalt Euroopa Parlamendi ja EL Nõukogu direktiivile 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta kehtestatakse andmebaasisüsteemi vormid (ELT L 52/22, 22.02.1997); Euroopa Komisjoni 28. juuni 2001. a otsus 2001/524/EÜ standardite EN 13428:2000, EN 13429:2000, EN 13430:2000, EN 13431:2000 ja EN 13432:2000 viidete avaldamise kohta Euroopa Ühenduste Teatajas seoses pakendeid ja pakendijäätmeid käsitleva Euroopa Parlamendi ja EL Nõukogu direktiiviga 94/62/EÜ (ELT L 190, 12.07.2001, lk 21–23).